

Kersenbloesem (24-03-2024)

Als je het internet mag geloven is de Japanse kersenbloesem absoluut het meest magische fenomeen dat er bestaat. Mijn stage was oorspronkelijk gepland voor Q4, maar mede om die kersenbloesems heb ik mezelf de pleuris gewerkt om in Q3 al weg te kunnen. Het is nu vier dagen na het geplande begin van de bloei, op internet word ik ermee doodgegooid, ik heb kilometer lange omwegen gemaakt van universiteit naar huis, maar de enige kersenbloesems die ik heb gezien is in de reclames van de Starbucks en Mc. Donalds. Misschien heb ik volgende week meer kans, voor nu oefen ik op het zelf tekenen.

Japan is perfect (15-04-2024)

Uitstraling is belangrijk in Japan. Japanners zijn trots en willen graag het mooie van hun land laten zien. En terecht want er is ook heel veel moois! Toen ik hier in de zomer was viel het mijn medestudenten en mij al op dat bij bezoeken aan bedrijven en musea, er ontzettend veel aandacht ging naar alle prestaties van de oprichters. Zo'n oprichter heeft vaak eigenhandig gezorgd voor het volledige succes van het bedrijf en daarmee voor het land Japan of soms zelfs voor de hele wereld.

De verhouding tussen perfectie en imperfectie in Japan vind ik fascinerend. Het voelt namelijk vaak wel alsof de imperfectie er mag zijn, maar dat de aandacht er gewoon niet naartoe gaat. In Japan is een zelfbewegendehandelsmachine naast prachtige bloemen niet zonde van het beeld, het is een prachtig beeld met een praktisch apparaat ernaast. Een tempel is niet compleet zonder paraplubak, waar moet je anders je paraplu laten?

Japan is perfect, zoals perfect klinkt als perfect, een deel van de mensen zal het verschil niet weten, een deel zal het accepteren, een deel zal het corrigeren en mensen zoals ik kunnen ervan genieten.

Laboventure (19-04-2024)

Dingen zijn leuker als je het een avontuur noemt. Koffiepauze? Nee koffie avontuur! Afval wegbrengen? Afvalavontuur! Op woensdagen na de wekelijkse ochtend seminar, ruimen we met z'n allen het lab op. Deze week vroeg ik of ik mee mocht met de mensen die het oud papier wegbrachten, dat hoefde natuurlijk helemaal niet maar ik wil graag alles meemaken en zien hier. Toen ik koppig bleef volhouden dat ik echt mee wilde en het een 'garbage adventure' noemde, accepteerden ze het. Ik snap niet precies waarom maar met zo'n 10 personen vertrokken we richting het oudpapier hok, dat redelijk vergelijkbaar is met afval wegbrengen op de TU/e. Ik was de enige die daadwerkelijk een stapel oud paper bij zich had. Met dit avontuur is de term 'laboventure' (lab-avontuur) geboren en nu klinkt elk tripje naar de supermarkt nét iets leuker.

Hard werken (23-04-2024)

Hard werken betekent iets anders in Japan dan in Nederland. Disclaimer: ik denk niet dat een van de twee per se beter is, beide werksferen hebben voor- en nadelen, mijn doel hier is om een objectief beeld te geven vanuit mijn overduidelijk subjectieve positie.

Nederlanders werken over het algemeen efficiënter. Op de TU/e zijn colleges opgedeeld in 'uren' van 45 minuten luisteren, 15 minuten pauze. De standaard voor een meeting is een half uur of een uur (of iets minder dan een uur zodat je nog even tijd hebt voor je volgende meeting). Tijd is geld en harder werken betekent vaak sneller werken of efficiënter werken. Als ik een deadline heb en harder ga werken, dan sla ik een koffiepauze over of dan zeg ik sneller nee tegen dingen die lagere prioriteit hebben. Nederlanders willen niet langer werken dan nodig en kijken uit naar vakanties en vrije dagen.

Japanners werken over het algemeen rustiger. Op deze universiteit duurt een college anderhalf uur en zijn meetings standaard een uur (met een half uur uitloop) of twee uur. De Japanners maken lange dagen, zeker als er deadlines zijn, maar ze blijven wel altijd overal uitgebreid de tijd voor nemen. Haasten zit niet in hun aard en ze zullen niet snel nee zeggen als ik om hulp vraag, hoe druk ze ook zijn. Japanners zijn minder op zoek naar vrij zijn van hun werk, ze zijn vaak ook trots op lang werken en ze kijken op naar iemand die het langer volhoudt op kantoor. Ze nemen nauwelijks vrije dagen op, want dat voelt onrechtvaardig tegenover de collega's die wel werken.

Ik weet dat in elk bedrijf, in elk kantoor zowel in Nederland als in Japan uitzonderingen te vinden zijn op bovenstaande. In mijn lab hier zijn ook genoeg mensen die hun lunchpauze overslaan als ze druk zijn en in Nederland zijn er ook genoeg mensen die lange dagen maken. Het subtiele verschil in werkhethiek dat ik hier voel en dat ik probeer te beschrijven gaat meer om de eerste reactie op werkdruk. Als ik in Nederland merk dat ik minder te doen heb dan gepland, dan blijf ik op hetzelfde tempo doorwerken en heb ik een middag vrij. Als ik in Japan merk dat ik minder te doen heb, dan doe ik alles wat langzamer aan en heb ik energie over om in de avond wat meer te doen.

Ha-ge-mu
FJD
Hard werken/
Inspireren